

skyldneren på det tidspunkt, hvor der afsiges kendelse om gældssanering, har uafklarede økonomiske forhold. Øges skyldnerens indtjening i afdragsperioden, vil skifteretten således kunne bestemme, at fordringshaverne skal have del i den øgede indtjening.

Det følger dog af princippet om, at en gældssanering skal medføre en varig løsning af skyldnerens økonomiske situation, at væsentlige usikkerhedsmomenter omkring skyldnerens fremtidige økonomiske situation, som gør det uklart, om dette mål kan nås, fortsat vil udelukke gældssanering. Har skyldneren f.eks. undladt at indgive selvangivelse, kan det normalt ikke afgøres, om der eventuelt udløses en restskat til skyldneren. Disse forhold vil som efter gældende ret føre til, at skyldneren nægtes gældssanering.

Stk. 2 indeholder herudover en række yderligere omstændigheder, der normalt vil udelukke gældssanering. Efter *stk. 2, 1. pkt.*, kan der i almindelighed ikke afsiges kendelse om gældssanering, såfremt der foreligger forhold, som omfattes af forslaget til konkurslovens § 197, *stk. 2, nr. 2-6*. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, *nr. 3*, ovenfor.

Særligt for så vidt angår henvisningen til § 197, *stk. 2, nr. 6*, bemærkes, at det forhold, at skyldneren har stiftet ny gæld, efter at der er indledt en sag om gældssanering, i praksis oftere vil kunne være berettiget ved gældssanering i forbindelse med konkurs end ved almindelig gældssanering. Stiftelse af ny gæld, efter at der er indledt sag om gældssanering, indebærer normalt, at skyldneren skal betale renter af og eventuel afdrage på denne gæld i den periode, hvor skyldneren også skal afdrage på den del af den gamle gæld, der fortsat består efter kendelsen om gældssanering. Dette vil i praksis medføre, at skyldneren kan betale en mindre dividende i gældssaneringssagen, og det bør derfor i almindelighed tale afgørende mod gældssanering, at der er stiftet ny gæld, efter at der er indledt sag om gældssanering, medmindre gælden er stiftet i forbindelse med skyldnerens nye erhvervsvirksomhed.

I *stk. 2, nr. 1*, foreslås det, at der i tilfælde, hvor skyldneren, skyldnerens ægtefælle eller samlever, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen, i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, momsafregning, indeholdelse og afregning af A-skat, indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder eller lignende, ikke kan afsiges kendelse om gældssanering.

Vurderingen af, om en tilsidesættelse af pligterne er væsentlig nok til at udelukke gældssanering, må bero på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, og det er ikke fundet hensigtsmæssigt at

søge at opstille fastere kriterier for udøvelsen af dette skøn. F.eks. bør ikke enhver formel overtrædelse af bogføringsreglerne føre til, at der ikke kan afsiges kendelse om gældssanering. Det er på den anden side heller ikke hensigten, at gældssanering kun skal være udelukket, hvis der er tale om en overtrædelse af straffelovens § 302 om særlig grove overtrædelser af bogføringsreglerne. Skyldneren bør dog som udgangspunkt være udelukket fra at få gældssanering, hvis virksomhedens bogføringsmateriale er bortkommet, og skyldneren ikke kan give en meget troværdig forklaring på, hvorfor virksomhedens regnskabsmateriale ikke umiddelbart er tilgængeligt for kurator.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, nr. 2*, at der som udgangspunkt ikke kan meddeles gældssanering, hvis skyldneren, skyldnerens ægtefælle eller samlever, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen, i øvrigt i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvarligt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis virksomheden har ydet ulovlige aktionær- eller anpartshaverlån. Er der f.eks. ydet lån til selskabets aktionærer, bestyrelsesmedlemmer eller direktører i strid med aktieselskabslovens § 115, *stk. 1*, må ledelsen anses for at have undladt at lede virksomheden forsvarligt, således at der ikke bør meddeles gældssanering.

Den foreslåede regel vil endvidere kunne anvendes, hvis virksomheden har begunstiget eller søgt at begunstige enkelte kreditorer. Der bør dog være tale om tilfælde, hvor dispositionen kan bebrejdes skyldneren eller den konkursramte virksomhed, som har foretaget dispositionen.

I de tilfælde, hvor det ikke er skyldneren selv, men skyldnerens selskab eller skyldnerens ægtefælles eller samlevers virksomhed, som er under konkurs, vil forholdene i den konkursramte virksomhed således have afsmittende virkning på skyldnerens gældssaneringssag. Dette vil f.eks. indebære, at skyldneren bør nægtes gældssanering efter reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs i tilfælde, hvor ledelsen i et aktieselskab i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser til bogføring mv.

Det samme vil gælde, hvis det er skyldnerens ægtefælle eller samlever, der har forsømt sine pligter ved ledelsen af den virksomhed, der er gået konkurs, og hvorfra skyldnerens gældsforpligtelse stammer. Den, der har påtaget sig en kautionsforpligtelse, vil således i relation til de særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende i forbindelse med konkurs kunne blive påvirket af uacceptable forhold ved driften af den konkursramte virksomhed.